

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

1. октобар 2008.

У предмету тога суда К.В.бр.6/2005 пресуда која је донета 10.04.2007.године постала је правноснажна у односу на оптужене Слободана Медића, Перу Петрашевића и Александра Вукова, док је у односу на окр.Александра Медића иста пресуда укинута, па у односу на овог оптуженог предстоји заказивање главног претреса.

С обзиром да је диспозитив наше оптужнице КТРЗ.бр.3/05 од 07.10.2005.године која је измењена нашим актом под истим бројем од 09.10.2006.године, против наведених лица садржао јединствени опис за сва та лица, те да се сада суди само једном од тих лица, у односу на опт.Александра Медића прецизирамо оптужницу, тако да диспозитив измењене оптужнице гласи:

Ш Т О Ј Е:

Неутврђеног дана током јула месеца 1995.године, за време грађанског рата у тадашњој Републици БиХ, вођеног између припадника оружаних снага српске, хрватске и муслиманске националности, на месту званом „Годинске баре“, у близини Трнова, као припадник паравојне формације „Шкорпиони“, коју је формирало предузеће „Нафтна индустрија Републике Српске Крајине“ ради чувања нафтних бушотина у селу Ђелетовци и околини, а војно деловала у саставу „Војске Републике Српске Крајине“, кршећи правила међународног права и то:

чл.3. ст.1. тач.1А) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.августа 1949.године, ратификоване од Народне Скупштине ФНРЈ («Службени лист ФНРЈ» бр.24/50) и противно члану 4. ст. 2А и члану 13. II Допунског протокола уз ову конвенцију, са умишљајем помогао припадницима своје јединице Слободану Медићу, Пери Петрашевићу, Браниславу Медићу, против којих је кривични поступак окончан правноснажном пресудом Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду К.В.бр.6/2005 од 10.04.2007.године,

Момић Милораду против кога је кривични поступак раздвојен, Слободану Давидовићу који је у вези истог догађаја осуђен правноснажном пресудом Жупанијског суда у Загребу – Република Хрватска, и другим НН припадницима исте јединице да лише живота шест заробљених лица муслиманске националности, и то:

ФЕЈЗИЋ САФЕТА, рођеног 1978.године, АЛИСПАХИЋ АЗМИРА, рођеног 1978.године, САЛКИЋ СИДИКА, рођеног 1959.године, ИБРАХИМОВИЋ СМАИЛА, рођеног 1960.године, САЛИХОВИЋ ДИНУ, рођеног 1979.године и ДЕЛИЋУ ЈУСУ, рођеног 1970.године, тако што је поступајући по наређењу Слободана Медића, команданта поменуте јединице, да се у близини борбеног положаја, на месту где је раније било борбених дејстава, стрељају заробљена лица и то тако да се представи да су у тим дејствима погинула, са аутоматском пушком у руци, заједно са Пером Петрашевићем, Милорадом Момићем и Слободаном Давидовићем, који су такође у рукама имали аутоматске пушке, учествовао у превозењу заробљених лица камионом којим је управљао Бранислав Медић од Трнова до места у близини насеља са спаљеним викендицама, затим, најпре по искрцају заробљених лица којима је било наређено да легну на земљу, заједно са наведеним припадницима јединице држећи и даље аутоматску пушку у рукама чувао заробљена лица да не побегну, те потом са истим саучесницима, те са Браниславом Медићем и два НН припадника јединице, који су такође држали аутоматске пушке у рукама, спровео заробљена лица од тог места до спаљене викендице Звиздић Хасана, стварајући тако заједно са осталим саучесницима, за све време од поласка из Трнова па до доласка пред спаљену викендицу, код заробљених лица осећај безнадежности и одсуство воље за покушај бекства, те на крају, код викендице стајао са аутоматском пушком у руци док су Пера Петрашевић, Бранислав Медић, Милорад Момић, Слободан Давидовић и НН припадници јединице стрељали 4 заробљена лица пуцајући им у леђа, те након што су преостала два заробљена лица пренела лешеве стрељаних до куће и њих стрељали док су лежали лицем према земљи у унутрашњости спаљене викендице, пуцајући им у леђа и главу, након чега су лешеве побијени од стране НН лица, касније, поливени бензином и спаљени,

- чиме је извршио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва помагањем из чл.142. ст.1, у вези чл.24. КЗ СРЈ.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић